

ΤΗΙ Δ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Ὡρολόγιον - Μεσονυκτικόν

Τῆς Κυριακῆς

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν

σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

**Κανὼν Τριαδικός.
Ὦδὴ α'.**

Ἦχος πλ. β'. *Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.*

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὕμνουμέν θεαρχικάς, ἐνιαίας φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιланθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν ἡμῖν δωρούμενον.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῖρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξιώσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Δόξα.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν, Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ καὶ δι' οὗ περ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προήλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς, ὃν ὕμνουντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. *Οὐκ ἐστὶν ἅγιος.*

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν,
σύμμορφον ἐνιαίαν, θεαρχίαν ὑμνοῦντες,
λιτάζομέν σε θερμῶς, ἀμαρτημάτων
πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Δόξα.

Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε
Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐθέες, τοὺς ἀνυμνοῦντας
πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος
κατ' οὐσίαν, γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ
μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ τοὺς γενάρχας τῆς
πρίν, καταδίκης μόνος ἡλευθέρωσε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν,
ἴδε τὴν ἡμῶν ταπεινῶσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ
σπλαγχνίσθητι φιλάνθρωπε πανάγαθε·
οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως
τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ
γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν,
ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας,
καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε, καὶ ἴασαι
τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει
δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου.
Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὦδὴ δ'.

Ἦχος πλ. β'. Χριστὸς μου δύναμις.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὑψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ
ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον
ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς,
καὶ λαμπρότητος ἀξιώσον.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον,
ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη
ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς
σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Δόξα.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας,
τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ
τῆς ἀγαθότητος, ἡ τρισυπόστατος Μονάς,
μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς ἀἰδιος, τὴν
κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς,
φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρί,
Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ ε'.

Ἦχος πλ. β'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν,
προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων
ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν
πρὸς σέ ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες
τῶν παραπτώσεων.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ ὁ ἄναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναΐδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Δόξα.

Ῥυθμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με ἀεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοιώτε, φρούρει, καὶ συντήρει, τοὺς σέ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὦδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξιώσον.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξιώσον.

Δόξα.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς,

αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θεῖαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Αἰεπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῇ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ κτίστου σου, καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὦδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. β'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτηῖσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος,
ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ,
τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, συντήρησον
ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν,
καὶ περιστάσεων.

Δόξα.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα
σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν ἀσυγχύτως
ὑποστατικάις, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς,
προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαράλλάκτω
σαφῶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσείληφεν,
Ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σου ἀγνῆς, τὸ
ἡμέτερον φιλανθρώπως, φύραμα σαφῶς,
καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ ἡ'.

Ἦχος πλ. β'. *Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.*

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶπτον
παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν
ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς
τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος,
ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον,
τρίφωτε Μονάς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς
δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Δόξα.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναΐδιον, τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι,
τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραντε
τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον Χριστὸν τὸν
Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς, πάντας
ιώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Ἦχος πλ. β'. *Θεὸν ἀνθρώποις.*

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁρᾶν αἱ τάξεις Χερουβεὶμ Δέσποτα,
κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ
δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι,
ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ
τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς
κράτος δοξάζουσι.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε,
σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις,
καὶ φώτισον τὰς ψυχάς, καὶ λύτρωσαι
πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον,
καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου
ζωῆς, ἡμᾶς ἀξιώσον.

Δόξα.

Ἡ φῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον, καὶ
φωτοεργὸν Θεότης πεφυκυῖα καταύγασον,
τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς,
ῥῦσαι κακοπραγίας, καταξιώσον, τῶν
φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ
 σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε,
 διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης
 τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ
 Θεοτόκον ἀληθῆ, ἀεὶ δοξάζοντας.

Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος β'.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον
 ὑμνεῖν Τριάδα, Ἀναρχον Πατέρα καὶ
 παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ
 αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυστως
 τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ
 Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε
 τὸν Θεὸν Λόγον· Ὁν φρίττει καὶ τρέμει τὰ
 Χερουβεὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις
 τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον
 ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ
 δοξάσωμεν.

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς,
 ἄσματος ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν
 Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον
 κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν,
 ἄχραντε Παρθέने, ἀναστάντα θεοπρεπῶς,
 χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο,
 αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
 ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
 συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε,
 ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
 ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
 εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
 ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
 Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ
 Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄιδου συντρίψας ὡς Θεός,
 ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ
 ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς
 τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κύριε, ἐλέησον. **(μ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)